

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CARTEA EGIPTEANĂ A MORȚILOR /

trad.: Genescu Maria ; Ed. a 3-a.

București : Herald, 2010

Index; bibliogr.

ISBN 978-973-111-150-6

I. Genescu, Maria (trad.)

II. Scrima, Aurelian (ed.)

291.213.5:299.31

393(32)

CARTEA EGIPTEANĂ A MORȚILOR

Traducere, cuvânt introductiv, note
și indice tematic:

MARIA GENESCU

© Toate drepturile asupra prezentei versiuni
în limba română aparțin Editurii Herald. Re-
producerea integrală sau parțială a textului
sau a ilustrațiilor din această carte poate fi
făcută numai cu acordul editorului.

EDITURA HERALD
București

Iată, până la cele mai îndepărtate hotare din Cer,
Am bătut cale lungă, croindu-mi un drum
Spre meleagul unde locuiește Osiris, Domn peste Djedu...
Puterea de a mă mișca o am de la Osiris,
Când apare ca Benu, cel cu capul de Fenix²³⁷...
Cunoscând Cuvintele de Putere,
Să mă curăț, în ape curgătoare m-am azvârlit,
Ofrande de tămâie am oferit.
Ca un prunc nou-născut mă îndrept
Înspre Copacul Sendet...
Iată, în Elefantina²³⁸ am sosit
În fața templului zeiței Satis²³⁹.
Apoi, o barcă plină cu dușmani am răsturnat,
Astfel că, în pace deplină, navighez pe lac,
Contemplu Sufletul glorios al lui Rem-Ur²⁴⁰,
Să vizitez Cetatea sfântă, la Djedu m-am oprit...
Mai departe, tac! Despre unele lucruri nu-i bine de vorbit..."
Zeului, stăpânirea peste picioarele mele o datorez:
Iată, ajung la un templu
Și îl contemplan pe domnul locului, pe Anubis:
Pătrund apoi în templul lui Osiris:
Veșmintele acestui zeu²⁴¹ pe mine le-am încercat;

²³⁷ „Benu, cu cap de fenix” era o reprezentare a sufletului înaripat al lui Ră în templul de la Heliopolis (despre fenix, vezi și, nota 54).

²³⁸ Elefantina, în egipteană *Abu*, însemna „Orașul elefanților”; situat pe un ostrov în mijlocul Nilului, era capitala primei nome a Egiptului de Sus. Centru fortificat, Elefantina apăra frontiera sudică a Egiptului de invaziile nubienilor nomazi, numiți de greci etiopieni, iar de egipteni kușiți (locuitori ai Țării Kuș). Orașul era patronat de zeul Khnum și de zeițele-gazele, Anukis și Satis (vezi și, *infra*), protectoare ale cataractelor Nilului. În dreptul ostrovului, pe malul drept al Nilului, ca punct de plecare a caravelor ce se îndreptau spre est, s-a dezvoltat așezarea numită de egipteni Suanu, de greci, Syena, Assuanul de azi.

²³⁹ Satis era zeița numită „Stăpâna Elefantinei” (vezi și, *supra*), ce apăra hotarele sudice ale țării, omorându-i pe invadatori cu săgețile ei. Era reprezentată purtând Coroana albă a Egiptului de Sus, flancată de două coarne de gazelă sau, uneori, de două pene. La Elefantina, Satis era considerată consoarta lui Khnum și mama lui Anukis.

²⁴⁰ Rem-Ur era numele unui taur sacru, al unui oraș și al unui lac din Amduat.

²⁴¹ Despre virtuțile veșmintelor purtate de Isis și Osiris vorbește și Plutarh, interpretându-le însă în stil personal. Astfel, el spune că „veșmin-

La fel, în Rosetau, Misterele le-am contemplant:
Aici, am stat ascuns și acoperit,
Până când o cale, spre ieșire, am găsit...
Căci am fost în ținuturi pustii în care nu crește nimic,
Mi-am acoperit goliciunea cu zdrențele ce s-au nimerit,
Am primit, pentru a mă unge, Pomada femeilor²⁴²,
Am fost învățat Cuvintele de Putere ale inițiaților.
Iată, Seth, în felul lui, îmi vorbește...
Îi răspund: „Așa e, Cântarul în inima mea se găsește,
Însă trebuie să-l cauți, dacă poți!”
Măria-sa, Anubis, a zis:
- Cunoști Numele acestei porți,
În așa fel încât să-l poți spune acum?
Eu îi răspund: „Zeul-Shu-distruătorul”
Iată, Numele acestei porți.
Iarăși, Măria-sa Anubis m-a întrebat:
- Cunoști Numele balamalei de sus a acestei porți,
Și, la fel, Numele balamalei de jos?
Îi răspund:
„Doamna-Adevăr-și-Dreptate-pe-picioarele-sale”
Este Numele balamalei de sus.
„Doamna-îndoitei-puteri-îmblânzitoarea-de-fiare”
Este Numele balamalei de jos.
Atunci, Măria-sa Anubis, a zis:
- Treci, fiindcă tu cunoști aceste Nume magice!

tele lui Isis sunt în mai multe culori diferite pentru că puterea ei acționează asupra materiei, care poate îmbrăca tot felul de forme, poate primi în ea orice substanță, lumina și întunericul, ziua și noaptea, focul și apa, viața și moartea, începutul și sfârșitul”. Față de acestea, „îmbrăcămintea lui Osiris nu are umbre și nici altceva deosebit; fiind el primul principiu, ființa pură și inteligibilă, trebuie să fie întotdeauna simple, luminos, fără nimic amestecat. De asemenea, după ce acest veșmânt a fost expus o singură dată pe statuia zeului, este strâns cu grijă și încuiat; de atunci încolo, nu poate fi văzut sau atins de nimeni” (*Despre Isis și Osiris*, ed. cit. p. 31). Tot astfel, Pythagoras le interzicea discipolilor săi să poarte îmbrăcăminte de lână. Pe de altă parte, credința în însușirile hainelor purtate de cineva de la care și-au dobândit o anume personalitate, există în practicile magice ale mai multor popoare.

²⁴² „Pomada femeilor” era un unguent ce favoriza dedublarea.

*Cuvinte de rostit la intrarea în Dubla sală
a lui Maat*

Imnuri de slavă scribului Osiris Ani să înălțați:

Lui Osiris Ani, locuitor în Amenti, să-i cântați!

Ajungând pe Tărâmul Morților,

Osiris Ani vorbește triumfător:

O, Maat, iată, în fața ta eu sosesc;

Îngăduie ca frumusețea ta strălucitoare să preamăresc!

Privește: brațele mi se ridică în adorație mută

Pentru Numele tău preaslăvit!

O, Maat Adevăr-și-Dreptate, ascultă:

Vin din locuri în care salcâmul nu poate încolți,

Unde ierburile nu pot înverzi...

Spre locurile ascunse ale Misterelor mă îndrept

Și vorbesc cu stăpânul acestor locuri, cu Seth.

Eu, scribul Osiris Ani, pătrund în templu

Împreună cu Seth și acesta, pe îndelete,

Îmi arată lucruri ascunse și secrete...

Seth, călăuza mea protectoare, stă aproape de mine:

Fața lui e acoperită cu un văl, ascunsă de lume...

În locul ce adăpostește Misterele se pleacă adânc;

În Sanctuarul lui Osiris pătrunzând,

Contemplă Misterele ce se desfășoară aici.

Iată și Spiritele-paznici ai Pilonilor: forma lor

Se aseamănă mult cu cea a Spiritelor sfinte ale morților...

Dar: Tăcere!

Ascultați discursul lui Anubis, care începe:

Înclinându-se în față, apoi la stânga și la dreapta, vorbește

În limba unui om venit din țara Egiptului,

Care cunoaște drumurile țării și orașele noastre.

El spune: „Miroșiți-l pe acest om!

Nu vi se pare că-i unul dintre voi?”

Îi răspund eu: „Sunt scribul Osiris Ani,

În pace și triumfător mă înfățișez zeilor,

Să-i contemp lu pe zeii cei mari. Am venit

Pentru a-mi lua în stăpânire viața veșnică,

Și să mă împărtășesc din pâinea cerească.

(Intrând în Dubla sală a lui Maat Adevăr-și-Dreptate, defunctul își face, în fața Tribunalului osirian, spovedania (*mărturisirea*) ce urmează, pentru a fi absolvit de păcatele sale și pentru a-i putea contempla pe zei.)

*Mărturisirea Negativă I*²⁴³

Închinare, mare zeiță Maat Adevăr-și-Dreptate,
Stăpână preaputernică, iată, mă înfățișez înaintea ta!
Îngăduie, mai întâi,
Frumusețea ta strălucitoare să pot contempla!
Cunosc Numele tău magic,
Precum și Numele celor patruzeci și două de divinități²⁴⁴
Care, în Dubla Sală Maat Adevăr-și-Dreptate, te înconjoară
În ziua în care, înaintea lui Osiris, păcatele se măsoară;
Cu sângele păcătoșilor aceste divinități se hrănesc.
Numele tău este: „Doamna-ordinii-din-univers-
ai-cărei-doi-ochi-sunt-cele-două-zeițe-surori”.
Or, pe Maat Adevăr-și-Dreptate aduc eu în inima mea
Căci am smuls tot răul din ea:
Niciodată, față de un om, n-am păcătuț,
Nici părinții sau rudele nu le-am batjocorit;
N-am înlocuit adevărul cu strâmbătate,
Cu oamenii răi nu am avut de a face;
În viața mea, n-am săvârșit crime;

²⁴³ În fața Tribunalului osirian, compus din 42 de judecători (vezi, *infra*), fiecare suflet nou-sosit în Lumea de Dincolo își rostește pledoaria de nevinovăție, adresându-se fiecărui judecător cu numele lui, negând de fiecare dată un anumit păcat pe care l-ar fi putut comite în timpul vieții. Cel care notează declarația solemnă a decedatului este Thot, care va pune pe un talger al Cântarului inima acestuia, iar pe celălalt talger, o pană din părul lui Maat Adevăr-și-Dreptate sau pe Maat însăși. Dovădind Cântarul că mortul a dus o viață fără pată, acesta va putea intra în Amenti pentru a sta alături de Ră, la sânul lui Osiris. În cazul când Cântarul se înclină sub povara păcatelor adunate în inimă, mortul va fi dat, pentru a fi devorat, monstrului Bebon ce așteaptă sub cântar. Chiar dacă Osiris însuși nu apare în timpul Judecății postume, se presupune că, într-un anume fel, este de față și influențează sentința finală.

²⁴⁴ Cele 42 divinități, judecătorii din Lumea de Dincolo, reprezintă cele 42 de nome, districte administrative, în care era împărțit Egiptul: 20 în Egiptul de Jos (la nord) și 22 în Egiptul de Sus (la sud). În reprezentările de pe pereții templelor, numele sunt personificate de figuri umane purtând pe cap însemnele fiecărei regiuni.

Nu am silit pe alții să muncească pentru mine.
N-am viclenit ca la măriri să ajung;
Pe slugi niciodată nu le-am bătut.
Dispreț pentru zei niciodată nu am nutrit;
Pe nevoiași de bunurile lor nu i-am lipsit;
N-am săvârșit păcate ce-i supără pe zei;
N-am lăsat ca un sclav să fie bătut de stăpânii săi;
Altora suferință nu le-am cășunat;
Pe nimeni să moară de foame n-am lăsat;
Pe oameni, semenii mei, să plângă nu i-am silit;
N-am omorât pe nimeni și moarte n-am poruncit;
Chinuri, oamenilor, nu le-am pricinuit
Și nici pomeni din temple nu am șterpelit;
N-am mâncat pâinile pentru zei plămădite,
N-am furat ofrandele aduse Spiritelor sfinte;
Fapte de care să mă rușinez în fața oamenilor
N-am săvârșit în incinta templelor;
N-am împutinat ofrandele;
N-am încercat să-mi măresc averile
Pe căi necinstite;
N-am râvnit la ogoarele de alții stăpânite;
N-am măsluit greutățile cântarelor;
N-am luat laptele de la gura copiilor;
Nu am furat turmele
Ce în pustietatea pășunilor pasc singure,
N-am pus capcane să prind păsările destinate zeilor;
N-am pescuit cu momeală de pește mort;
N-am oprit izvoarele ce trebuie să țâșnească;
Nu am surpat stăvilarele ce țin apa în loc;
Nu am stins cărbunii aprinși pentru foc,
Atunci când e nevoie de el și când arde;
N-am călcat rânduiețile pentru ofrandele de carne;
Animalele zeilor din temple nu mi le-am însușit;
N-am împiedicat vreun zeu să se manifeste deplin.
Sunt pur! Sunt pur! Sunt pur! Sunt pur!
Am fost purificat ca Fenixul din Hierakonpolis:
Sunt Domnul respirațiilor
Ce dă viață tuturor inițiaților
În ziua în care Ochiul lui Horus,

În prezența domnului divin al acestui Pământ,
Culminează în Heliopolis.
Și pentru că am văzut, în Heliopolis,
Ochiul lui Horus în culminație,
Fie ca nici un rău să nu mi se întâmple
Pe acest tărâm, o, zei,
Nici în marea voastră Sală Adevăr-și-Dreptate.
Căci eu cunosc Numele acestor zei
Ce o înconjoară pe Maat, marea zeiță Adevăr-și-Dreptate.

Mărturisirea negativă II

1. O, tu, spirit, ce mergi cu pasul mare
Și care te arăți în Heliopolis, ascultă-mă:
N-am trăit niciodată în desfrânare!
2. O, tu, spirit care te manifesti în Kher-Aha,
Pe ale cărui brațe se încolăcesc focul și flacăra:
Nanicând n-am maltratat pe cineva!
3. O, tu, spirit care te manifesti în Heliopolis,
Și care respiri suflul divin:
Inima mea urăște orice brutalitate!
4. O, tu, spirit care te manifesti la izvoarele Nilului,
Care te hrănești cu umbrele morților:
Eu nu am furat.
5. O, tu, spirit care te manifesti în Rosetau,
Și ale cărui membre putrezesc duhnind:
Semenii mei nu i-am ucis nenicând!
6. O, tu, spirit care te manifesti în Cer
Având dublă înfățișare de leu:
N-am împruținat apa din lanurile de grâu!
7. O, tu, spirit care te manifesti în Latopolis,
Ai cărui ochi înțepă ca două pumnale:
Eu n-am înșelat!
8. O, tu, spirit cu mască de flăcări
Care mergi încet, înapoi:
Nu mi-am însușit ceea ce aparține zeilor!

9. O, tu, spirit care te manifesti în Hierakonpolis,
Care spargi și dărâmi casele:
Eu nu am mințit!
10. O, tu, spirit care te manifesti la Memfis,
Care faci să izbucnească și să se întetească flăcările:
Pe semenii mei nu i-am lipsit de hrană!
11. O, tu, spirit care te manifesti în Amenti,
Zeu al celor două izvoare ale Nilului:
Pe nimeni n-am lăsat să moară de foame!
12. O, tu, spirit care te manifesti în Ținutul lacurilor,
Ai cărui dinți sclipesc în lumina soarelui:
N-am sărit niciodată la bătaie!
13. O, tu, spirit care te arăți aproape de eșafod
Și care, lacom, te arunci asupra victimelor tale:
Animalele din temple eu nu le-am ucis!
14. O, tu, spirit care te manifesti
În Marea Sală a celor treizeci de judecători,
Care te hrănești cu măruntaiele peștilor:
Eu nu am înșelat!
15. O, tu, zeu al Ordinii universale,
Care te manifesti în Sala lui Maat Adevăr-și-Dreptate:
N-am luat cu forța pământurile altora!
16. O, tu, spirit care te manifesti la Bubastis
Și care mergi spre înapoi:
Eu n-am ascultat pe la uși!
17. O, tu, spirit Anti care te arăți în Heliopolis:
N-am păcătuit prin limbuție!
18. O, tu, spirit Tutu, care te arăți în Athif:
N-am blestemat pentru un necaz ce mi s-a făcut!
19. O, tu, spirit Uamenti, care te arăți în gropile de tortură:
N-am păcătuit prin adulter!
20. O, tu, care te arăți în templul lui Amsu
Și care ești atent la ofrandele ce ți se aduc:
În singurătate, am fost întotdeauna cast!

21. O, tu, spirit care te arăți în Nebet:
Niciodată nu i-am terorizat pe oameni!
22. O, tu, spirit-distrugător care te manifesti în Kauri:
N-am schimbat rânduiala timpului!
23. O, tu, spirit care te arăți în Urit,
A cărui voce o aud cântând:
Niciodată nu m-am lăsat copleșit de mânie!
24. O, tu, spirit ce te arăți copil în ținutul lacului Hekhat:
Nu am fost surd la glasul Dreptății!
25. O, tu, spirit care te arăți în Unes:
Nu am căutat niciodată cearta!
26. O, tu, spirit Bastet, care te arăți la Mistere:
Niciodată nu i-am făcut pe semenii mei să plângă!
27. O, tu, spirit a cărui față se află la ceafă
Și care ieși din sălașul tău ascuns:
N-am păcătuit niciodată împotriva firii, cu bărbații!
28. O, tu, spirit cu un picior arzând
Și care ieși din Akhekhu:
Eu n-am păcătuit prin nerăbdare!
29. O, tu, spirit care ieși din Khemnet
Și al cărui nume este Khemnti:
Pe nimeni n-am vorbit de rău!
30. O, tu, spirit care vii din Sais
Și care îți aduci, în mâini, ofrandele tale:
N-am căutat niciodată sămânță de ceartă!
31. O, tu, spirit care te arăți în Djesert,
Și ale cărei fețe sunt numeroase:
Nu am făcut nimic în pripă!
32. O, tu, spirit care te arăți în Unth
Și care ești atât de deschis:
N-am fost niciodată lipsit de respect față de zei!
33. O, tu, Spirit ce ai două coarne și care vii din Satiu:
În cuvântările către oameni, n-am vorbit în plus!

34. O, tu, Nefertum ce vii din Memfis:
N-am furat și n-am conspirat!
35. O, tu, Atum-Sepa, care vii din Djedu:
Pe rege niciodată nu l-am vorbit de rău!
36. O, tu, spirit a cărui inimă este vie și care vii din Dehti:
Eu nu am murdărit apele!
37. O, tu, Hi, care te arăți pe cer:
N-am rostit cuvinte de mândrie deșartă!
38. O, tu, Spirit care poruncești inițiaților:
N-am rostit blesteme împotriva zeilor!
39. O, tu, Nekheb-Nefertum, cel care din foc vine:
N-am fost fără obraz și nici fără rușine!
40. O, tu, Nekheb-Kau, care din oraș vii:
Nu am conspirat niciodată pentru măririi!
41. O, tu, spirit al cărui cap este sfințit
Și care, deodată, din ascunzișuri țâșnești:
Nu m-am îmbogățit decât muncind cinstit!
42. O, tu, spirit care din Lumea de Dincolo te ivești
Și îți porți înaintea brațului tăiat:
Niciodată, pe zeul cetății mele, nu l-am neglijat!

Mărturisire în fața Zeilor din Lumea de Dincolo

O, voi, zei, care ședeți
În Marea Sală a lui Maat Adevăr-și-Dreptate,
Vă salut!
Într-adevăr, eu vă cunosc pe toți
Și Numele voastre le știu, la fiecare!
Așadar: nu mă dați cuțitului de călău
Și nu stăruiți asupra păcatelor mele pe lângă
Domnul și Stăpânul, Marele Zeu;
Nenorocul să nu mă ajungă
Ca urmare a cuvintelor voastre.
Faceți să se audă adevărul la Domnul universului:
În timpul care, pe Pământ, am trăit,

Numai lucruri bune și adevărate am înfăptuit;
Niciodată pe zei eu nu i-am blestemat.
Vor putea, oare, spiritele tutelare ale zilelor și orelor
Să mă ajute și de nenoroc să fiu ocolit?
O, voi, Spirite ce ședeți în Sala lui Maat Adevăr-și-Dreptate,
Bine v-am găsit!
În inimile voastre nu e minciună și nici strâmbătate;
Trăiți întru Adevăr, iar cu Dreptate vă hrăniți:
Sunteți mereu sub privirea fixă a Ochiului lui Horus,
El, care veghează din al său Disc!
În ziua mării Judecăți, voi scăpați-mă de Bebon,
Cel care înghite și măruntaiele preaputernicilor:
Lăsați-mă să pătrund până la voi!
Căci n-am furat, n-am făcut nici un fel de păcat;
Pe mărturii mincinoase, nu am jurat.
Să nu fiu pedepsit: eu nu am săvârșit asemenea fapte;
Hrana mea a fost Adevăr-și-Dreptate;
M-am purtat așa cum bună-cuviința o cere
Și care, zeilor, le-a făcut plăcere.
Într-adevăr, mereu am făcut
Ceea ce zeilor le-a plăcut:
Celui flămând pâine i-am dat,
Însetatului i-am dat de băut,
Pe cel golaș l-am îmbrăcat,
O barcă am dat celui naufragiat,
Ofrande, zeilor, am adus
Precum și spiritelor sfințite, de sus...
Spirite divine: Mântuiți-mă, apărați-mă!
În fața Marelui Zeu, să nu-mi găsiți vină;
Curate îmi sunt mâinile, curată e gura mea,
Fie să aud, venind de la voi, aceste cuvinte:
„Ah! Vino în pace, suflete care sosești aici,
Vino în pace!”
Într-adevăr, am auzit eu bine,
Cuvintele grele de însemnătate pe care le-au schimbat,
Între ei, Motanul divin²⁴⁵ și Sufletul *akh*, glorios,

²⁴⁵ Motanul divin, fiul zeiței-pisică Bastet, era numit de greci Mieiysis. Se spune că Osiris, înainte de a fi închis în lada aruncată în mare de

În templul din Hapdre.
Am răspuns la toate întrebările spiritului
Care vestește și ce s-a hotărât,
Și a cărui față se află la ceafă.
Acum, în Rosetau, contemplan ceremoniile;
Deasupra, pomul binecuvântat își întinde ramurile...
Cunoscând cele mai tainice gânduri ale zeilor,
M-am gândit ca lor să le cer ajutor
Căci, pentru a aduce mărturii despre Adevăr am venit,
Pentru ca Balanța să se oprească la Aukhert.
O, tu, Domn al Coroanei Atef²⁴⁶,
Al cărui Nume este „Domnul-Vânturilor”,
Tu, care stai pe cele mai înalte pedestale,
Apără-mă de acele slugi ale tale,
Ale căror hotărâri aduc nenorociri cumplite
Și ale căror fețe sunt acoperite...
Pieptul meu e pur, fiindcă l-am spălat,
Iar dosul și măruntaiele mi le-am purificat
În Lacul lui Maat:
În întreaga mea ființă n-ai să găsești nici o parte
Care să nu fie din Maat Adevăr-și-Dreptate;
În Iazul din Sud m-am curățit,
În Cetatea din Nord m-am odihnit,
Aproape de Câmpul cu lăcuste,
Acolo unde în al doilea ceas din noapte
Și în al treilea ceas din zi,
Se scaldă servitorii lui Ră...
Inimile zeilor, când trec pe aici,
Fie noapte, fie zi,
Spun, vorbind cu mine:
- Poți să te apropii. Cine ești tu și care este Numele tău?
- „Floare-de-măslin” este Numele meu...
O voce se aude din spații
Și-mi răspunde cineva nevăzut: - Treci!

către Seth, pe când dormea sub un copac, a fost atacat de șarpele Apopis și a fost salvat de acest motan-zeu înarmat cu un cuțit.

²⁴⁶ Coroana Atef este coroana lui Osiris. Are la bază două coarne de berbec, o parte centrală înaltă, de formă conică, flancată de câte o pană pe cele două părți laterale.

Iată, un cârâng și, apoi, un oraș...

O voce întreabă:

- Ce ai găsit în drumul tău?

- Un picior și un șold am găsit.

- Și ce le-ai spus lor?

- Bucurie și sănătate!

- Ce ți-au dat acestea?

- O torță aprinsă și o tăbliță de cristal.

- Cu aceste daruri ce s-a întâmplat?

- În mijlocul canalelor le-am îngropat,

În zori, aproape de lac.

- Acolo ce ai găsit?

- Un sceptru de piatră am aflat.

- Care este Numele acestui sceptru?

- Numele lui este „Liber-ca-vântul”.

- În timp ce îngropai torța și tăblița de cristal,

Ce mai făceai?

- Am rostit Cuvintele de Putere,

Am dezgropat tăblița,

Am stins torța,

Apoi am sfărâmat tăblița de cristal,

Și lacul l-am surpat...

- Poți trece prin ușa Sălii Maat,

Căci tu cunoști fața dublă a lui Adevăr-și-Dreptate.

Însă Zăvorul ușii îmi spune:

- Nu te las să treci dincolo de mine,

Dacă Numele meu ascuns nu mi-l vei spune.

- „Centrul-de-greutate-al-Cântarului-pentru-Adevăr-și-

Dreptate”.

Iată, Numele tău!

- Să treci mai departe, nu te voi lăsa,

Îmi zice Tocul ușii din dreapta,

Până nu-mi vei fi spus Numele meu ascuns.

- „Talerul-Cântarului-pe-care-se-află-Adevăr-și-Dreptate”.

Iată, Numele tău.

- Pe aici, nu vei putea să treci încă,

Îmi spune Tocul ușii, cel din partea stângă,

Până nu-mi vei fi spus Numele meu ascuns

- „Ofranda-de-vin”. Acesta e Numele tău.

Pragul ușii îmi spune:

- Nu te voi lăsa să treci peste mine

Până ce nu-mi vei fi spus Numele meu ascuns.

- „Taurul-zeului-Gheb”. Iată, Numele tău.

- Eu nu te voi lăsa să treci,

Îmi spune Clanța ușii, până nu-mi vei spus,

Numele meu ascuns.

- „Degetele-mari-de-la-picioarele-mamei-tale”.

Iată, Numele tău.

- Eu nu te voi lăsa să intre în Sală,

Îmi spune Mânerul de la clanță,

Până nu-mi vei fi spus Numele meu ascuns.

- „Ochiul-izvor-de-viață-al-zeului-Sobek-Domnul-din-Bakhau”.

Iată, Numele tău.

- Eu nu te voi lăsa să pătrunzi,

Îmi spune paznicul Canaturilor de la uși,

Până nu-mi vei fi spus Numele meu ascuns.

- „Cotul-lui-Shu-protectorul-lui-Osiris”.

Iată, Numele tău.

- Nu te vom lăsa să treci printre noi,

Îmi spun Stâlpii ușii, până nu ne vei spus

Numele nostru ascuns.

- „Copiii-zeiței-încoronată-Zeița-șerpilor”.

- Ne-ai recunoscut. Poți, așadar, să treci.

- Eu nu te voi lăsa să mă calci,

Îmi spune Podeau Sălii Maat,

Căci sunt sfântă și călcătura prea apăsată mă doare.

De altminteri, nu cunosc Numele celor două picioare ale tale

Care sunt pregătite să mă calce... Răspuns eu aștept!

- „Alergătorul-zeului-din-Kasa” e Numele piciorului drept

„Sceptrul-lui-Hathor” este Numele piciorului stâng.

- Poți să treci. Într-adevăr, mă cunoști.

- Pe aici n-ai să treci, căci n-am să te anunț,

Spune Paznicul ușii de la Sala Adevăr-și-Dreptate

Până nu-mi vei fi spus Numele meu ascuns.

- „Acela-care-cunoaște-inimile-și-care-umblă-prin-măruntaietele-omului”.

Iată, Numele tău ascuns.

- Te voi anunța Zeului. O singură întrebare a rămas:
 Care este zeul ce guvernează acum, în acest ceas,
 Care este Numele său?
 - „Cel-care-apără-cele-Două-Pământuri”. Iată, Numele său.
 - Dar cine este acest zeu
 Care apără cele Două Pământuri?
 - Thot este Numele său.
 - Treci Pragul și apropie-te!
 După ce pragul am trecut, în urechi îmi răsună
 Vocea lui Thot, el însuși rămânând nevăzut.
 - Pentru ce ai venit aici? Răspunde imediat!
 - Am venit pentru a fi anunțat.
 - Ce fel de om ești? Care-ți sunt motivele?
 - Sunt curățat de toate păcatele
 Slăbiciunile oamenilor îmi sunt străine;
 Ei care, fără să gândească, ascultă de mânie;
 Printre aceștia nu mă număr și eu.
 - Am să te anunț la Marele Zeu,
 Dacă-mi vei răspunde pe loc:
 Care este Numele acelei divinități
 Ce este apărută de un Car de Foc,
 În jurul căreia fac zid Zeițele-șerpi
 Și care se odihnește pe suprafața apelor curgătoare?
 Ce ai de zis?
 - Această divinitate este Osiris!
 - Treci pragul. Într-adevăr, te voi anunța.
 Dar, mai întâi, poți afla:
 Pâinea ta de împărtășanie,
 Vinul tău de împărtășanie
 Și toate ofrandele ce-ți sunt aduse ție
 Sunt emanații din Ochiul lui Ră!

Rubrică

Vă veți închipui singuri ce se întâmplă, în continuare, în
 Marea Sală a lui Maat Adevăr-și-Dreptate.
 Descântecul acesta va fi recitat în timp ce trupul mortului
 va fi spălat, purificat și bandajat în feșele mumiei; va fi
 încălțat cu sandale, ochii i se vor umple cu antimoniu, res-
 tul corpului va fi uns cu pomadă *anti*; apoi, i se vor aduce

ofrande sepulcrale de tămâie, carne, păsări, bere și legu-
 me. La urmă, se vor desena imagini colorate pe capacul
 sicriului: acesta va avea formă de carapace și va fi făcut
 dintr-un pământ ce n-a fost călcat de animale domestice.
 Dacă pe partea interioară a acestui capac vor fi scrise cu-
 vintele din textul de mai sus, atât defunctul cât și copiii
 săi vor prospera; numele său nu va fi uitat și se va bucura
 de simpatia regelui și a prințeselor. El va găsi pe altarul
 Marelui Zeu pâine, vin și carne; nu va fi alungat de la Por-
 țile lui Amenti: va fi introdus aici în tovărășia regilor
 Egiptului și se va afla în anturajul lui Osiris în mod real,
 continuu, veșnic.

CAPITOLUL CXXVI

Salut, o, voi Spirite puternice cu măști de maimuțe²⁴⁷!
 Voi care, stând la prova Bărcii lui Ră,
 Vestiți poruncile Stăpânului lumilor!
 Voi sunteți Judecătorii mei, drepti și neabătuți:
 Separați-mi, deci, mizeriile de virtuți;
 Potoliți mânia zeilor prin focul devorator
 Care vă țâșnește prin guri!
 Voi, care duceți ofrande zeilor,
 Precum și Spiritelor Sfinte!
 Voi, care vă hrăniți cu Maat Adevăr-și-Dreptate
 Voi nu cunoașteți răul, nici minciunile sfruntate...
 Dacă voi îmi smulgeți răul din inimă
 Păcatele mele de pe Pământ vor fi neștiute, se vor uita,
 Oricâte pedepse ar merita...
 Dați la o parte de pe mine murdăriile ce mă ating
 Ca nimic să nu mă oprească la voi să ajung;
 Lăsați-mă să intru în Amehet, să intru în Rosetau,
 Să trec prin misteriosul portal din Amenti,
 Ca mese sepulcrale să-mi fie oferite
 Așa cum le sunt date spiritelor sfinte;

²⁴⁷ Aceste „spirite cu măști de maimuțe” sunt maimuțele chinocefale, babuinii, slujitorii ai zeului Thot care, prin fițetele lor, anunțau răsăritul soarelui.

- Te voi anunța Zeului. O singură întrebare a rămas:
 Care este zeul ce guvernează acum, în acest ceas,
 Care este Numele său?
 - „Cel-care-apără-cele-Două-Pământuri”. Iată, Numele său.
 - Dar cine este acest zeu
 Care apără cele Două Pământuri?
 - Thot este Numele său.
 - Treci Pragul și apropie-te!
 După ce pragul am trecut, în urechi îmi răsună
 Vocea lui Thot, el însuși rămânând nevăzut.
 - Pentru ce ai venit aici? Răspunde imediat!
 - Am venit pentru a fi anunțat.
 - Ce fel de om ești? Care-ți sunt motivele?
 - Sunt curățat de toate păcatele
 Slăbiciunile oamenilor îmi sunt străine;
 Ei care, fără să gândească, ascultă de mânie;
 Printre aceștia nu mă număr și eu.
 - Am să te anunț la Marele Zeu,
 Dacă-mi vei răspunde pe loc:
 Care este Numele acelei divinități
 Ce este apărută de un Car de Foc,
 În jurul căreia fac zid Zeițele-șerpi
 Și care se odihnește pe suprafața apelor curgătoare?
 Ce ai de zis?
 - Această divinitate este Osiris!
 - Treci pragul. Într-adevăr, te voi anunța.
 Dar, mai întâi, poți afla:
 Pâinea ta de împărtășanie,
 Vinul tău de împărtășanie
 Și toate ofrandele ce-ți sunt aduse ție
 Sunt emanații din Ochiul lui Ră!

Rubrică

Vă veți închipui singuri ce se întâmplă, în continuare, în
 Marea Sală a lui Maat Adevăr-și-Dreptate.
 Descântecul acesta va fi recitat în timp ce trupul mortului
 va fi spălat, purificat și bandajat în feșele mumiei; va fi
 încălțat cu sandale, ochii i se vor umple cu antimoniu, res-
 tul corpului va fi uns cu pomadă *anti*; apoi, i se vor aduce

ofrande sepulcrale de tămâie, carne, păsări, bere și legu-
 me. La urmă, se vor desena imagini colorate pe capacul
 sicriului: acesta va avea formă de carapace și va fi făcut
 dintr-un pământ ce n-a fost călcat de animale domestice.
 Dacă pe partea interioară a acestui capac vor fi scrise cu-
 vintele din textul de mai sus, atât defunctul cât și copiii
 săi vor prospera; numele său nu va fi uitat și se va bucura
 de simpatia regelui și a prințeselor. El va găsi pe altarul
 Marelui Zeu pâine, vin și carne; nu va fi alungat de la Por-
 țile lui Amenti: va fi introdus aici în tovărășia regilor
 Egiptului și se va afla în anturajul lui Osiris în mod real,
 continuu, veșnic.

CAPITOLUL CXXVI

Salut, o, voi Spirite puternice cu măști de maimuțe²⁴⁷!
 Voi care, stând la prova Bărcii lui Ră,
 Vestiți poruncile Stăpânului lumilor!
 Voi sunteți Judecătorii mei, drepti și neabătuți:
 Separați-mi, deci, mizeriile de virtuți;
 Potoliți mânia zeilor prin focul devorator
 Care vă țâșnește prin guri!
 Voi, care duceți ofrande zeilor,
 Precum și Spiritelor Sfinte!
 Voi, care vă hrăniți cu Maat Adevăr-și-Dreptate
 Voi nu cunoașteți răul, nici minciunile sfruntate...
 Dacă voi îmi smulgeți răul din inimă
 Păcatele mele de pe Pământ vor fi neștiute, se vor uita,
 Oricâte pedepse ar merita...
 Dați la o parte de pe mine murdăriile ce mă ating
 Ca nimic să nu mă oprească la voi să ajung;
 Lăsați-mă să intru în Amehet, să intru în Rosetau,
 Să trec prin misteriosul portal din Amenti,
 Ca mese sepulcrale să-mi fie oferite
 Așa cum le sunt date spiritelor sfinte;

²⁴⁷ Aceste „spirite cu măști de maimuțe” sunt maimuțele chinocefale, babuinii, slujitorii ai zeului Thot care, prin fițetele lor, anunțau răsăritul soarelui.